

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

af nok så meget militær. Det er jordreform, det er rationalisering af produktionen, det er en mere ligelig indkomstfordeling og bedre social-hygiejniske forhold, der er brug for, hvis nydannelsen indenfor disse store folkesamfund skal kunne foregå, uden at hele verden sættes i brand. Indenfor De Forenede Nationer er man naturligvis opmærksom på disse forhold, og mange begyndende hjælpeforanstaltninger er sat i gang, men det haster, og her er et område, hvor de små lande har mulighed for at yde en indsats. Jeg påkalder et dristigt dansk initiativ her. Jeg ved vel, at der fra dansk side både officielt og fra private organisationer er udrettet en hel del, men meget mere kunne gøres, hvis der blev stillet flere penge til rådighed, og hvis man fik arbejdet mere samlet og mere rationelt tilrettelagt. Den direkte pengehjælp til at afhjælpe nøden i de underudviklede lande og den direkte kapitaltilførsel må i særlig grad være de store nationers opgave, men til ophjælpning af produktionen i disse lande kunne vi sikkert yde en værdifuld hjælp gennem overførelse af teknisk og organisatorisk viden og ved en videre udvikling af hjælpen til at uddanne lærere, læger, ingeniører, landbrugskonsulenter o. lign. fra disse lande ved skoleophold og ved praktisk arbejde her i landet. Vigtigt ville det være, om de mennesker, der kom hertil fra disse lande, kunne få noget kendskab til opbygningen og organisationen af et demokratisk samfund. Det ville ikke volde uoverstigelige praktiske vanskeligheder at sætte et sådant arbejde i gang, også i stor stil, men der skal penge til, og arbejdet skal rationaliseres og organiseres.

Det radikale venstre er af den opfattelse, at et sådant hjælpearbejde, lagt op i et højt plan, bør tages op, og vi opfordrer regeringen til at tage et initiativ i sagen, måske i samarbejde med de andre nordiske lande, som det ærede medlem hr. Hans Hedtoft også nævnte. I Norge arbejder man med lignende tanker i denne tid. Man vil dels ved privat indsamling, dels ved regeringsstøtte skaffe 20 mill. kr. til ophjælpning af et område i et underudviklet land. Det ville være naturligt, om de tre nordiske lande i fællesskab tog denne opgave op og søgte at gennemføre en virkelig mærkbar skandinavisk indsats. Vi er i det radikale venstre af den opfattelse, at Danmark må være med i forreste række i dette arbejde, og vi mener, at vort land kunne yde et vægtigere og mere betydningsfuldt bidrag til sikring af freden i verden ved til disse formål at anvende en

betydelig del af de millioner, der nu medgår til oprustning og militære foranstaltninger af forskellig art. Et arbejde for at afhjælpe nøden og fattigdommen i verden vil tillige kunne blive en samlende opgave i vort folk, hvor vi alle i fællesskab kunne mødes. Skal en indsats fra de skandinaviske lande få nogen virkelig betydning, må der stilles meget betydelige pengebeløb til rådighed. Det er lande med millionbefolkninger, der er tale om, og skal noget nyt og virkningsfuldt sættes i gang, vil det kræve betydelige beløb fra de nordiske landes side, beløb af en helt anden størrelsesorden, end vi hidtil har opereret med til disse formål. Men arbejdet må naturligvis tages op i samarbejde med De Forenede Nationer og efter de retningslinier, der iøvrigt er fastlagt.

Jeg opfordrer regeringen til snarest at søge forbindelse med Norge og Sverige for at søge sagen fremmet, og jeg vil gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om regeringen er villig til at henvende sig til Norge og Sverige om et sådant forenet nordisk initiativ på dette område.

Viggo Starcke: Det er vigtigt, at et lands udenrigsminister har så anseligt et flertal bag sig i den politik, han fører, som det er muligt, fordi en udenrigsminister ikke alene repræsenterer et parti, men repræsenterer et land. Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for den besvarelse, han har givet af de demokratiske partiers forespørgsel her i eftermiddag, og sige, at den støtte, han hidtil har fået, må opfattes som en støtte til landets udenrigspolitik og ikke til hans ellers så fortræffelige egenskaber alene.

Når det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) lige udtalte, at magtbalance er farlig, er det en udtalelse af meget dybe perspektiver, fordi den sandsynligvis må betyde, at det ærede medlem er modstander af en magtbalance, og i så fald vil det være interessant at vide, om han ønsker, at magten alene skal ligge mod øst, eller magten alene skal ligge mod vest.

Fra vor side vil vi næppe være i stand til at yde væsentlige bidrag til den diplomatiske politik. Alle de store spørgsmål, som afgøres i Korea, spørgsmålet om Vesttyskland og Østtyskland, hele spillet om Tysklands skæbne og sjæl er af den største betydning for Danmark, men Danmark har meget ringe indflydelse derpå. Derimod er der nogle områder, hvor vi har en betydelig indflydelse. Det er på handelspolitikken, på jordpolitikken, tildels også på militærpolitikken.

Den højtærede udenrigsminister sagde: krig